

vis 8 Kr. og 3 Kr. pr. kg. Man har ogsaa undtaget visse Artikler, som det ikke skønnes hensigtsmæssigt at medtage her, idet de ikke kan henregnes til egentlige Luksusartikler, saasom Fyldepenne, Glødenet etc. Under § 3 er optaget en Bestemmelse, hvorved der fremtidig overfor værditoldbeskattede Varer anvendes samme Regler ved Toldforretninger, hvad enten Varerne har været repareret eller forædlet i Udlandet.

Jeg skal med disse Bemærkninger anbefale Lovforslaget til Tingets Velvillie og meget hurtige Behandling.

Formanden: Eksemplarer af det nu fremsatte Lovforslag vil blive omdelt. Jeg gør allerede nu opmærksom paa, at Sagen vil komme til første Behandling i et senere Møde i Dag, for saa vidt Tinget dertil giver sit Samtykke.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Anden Behandling af Forslag til Lov om Voldgift i Tvistigheder angaaende Handel med Husdyr.

(Første Behandling findes i Tidenden Sp. 6141; Udvalgets Betænkning findes i Tillæg B. Sp. 717).

Der var ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslagets Paragraffer og Spørgsmaalet om dets Overgang til tredje Behandling sattes til Forhandling under eet.

Ordføreren (Carl Sørensen): Naar vi fra Venstres Side efter første Behandling af Lovforslaget her i Folketinget krævede Udvalg, var Grunden, at vi ønskede en bestemt Ankefrist angaaende Tuberkulose og Drægtighed i Lovens § 4. Dette Krav var i god Overensstemmelse med det Standpunkt, som Folketinget tog her i 1906. Da vi den Gang oversendte Lovforslaget til Landstinget, var den almindelige Ankefrist som i Loven nu 30 Dage, medens den for Tuberkulosens Vedkommende var 60 Dage. Dette Forhold ændrede man i Landstinget. Man udvidede Bestemmelsen, idet

man foruden Tuberkulose medtog Drægtighed og Salg paa Vilkaar. Man ændrede Bestemmelsen derhen, at man overlod det til Voldgiftsdomstolen helt og fuldt ud at skønne over, om en Sag var holdt unødvendig længe tilbage, og om der af den Grund var Anledning til at afvise den, eller om den skulde optages til Behandling. Det er imidlertid ikke lykkedes at faa hele Udvalget til at blive enig om dette Spørgsmaal, og vi har derfor opgivet at stille Ændringsforslag derom.

Endelig har der indenfor Udvalget været Ønsker fremme om at faa en Bestemmelse ind i Loven, hvorved det blev muligt at faa den stedlige Dommer til at tiltræde Domstolen, naar der skal afsiges Kendelse. Der har været et Flertal derfor, men Kravet i saa Henseende er dog opgivet af Hensyn til, at den højtærede Justitsminister i Landstinget og for Resten ogsaa her i Folketingets Udvalg har givet Tilsagn om, efter at have indhentet tilstrækkelige Oplysninger om, hvordan Loven har virket fra 1912 til Dato — der foreligger, saa vidt mig bekendt, ingen Statistik for det Tidsrum —, og om, hvordan de forskellige Organisationer, som Loven særlig angaar, Landbrugsorganisationerne, stiller sig til dette Spørgsmaal, at fremkomme med et Lovforslag. Saa kan jo de Krav, der her har været rejst i Udvalget, blive rejst paa ny, og saa er der maaske Sandsynlighed for, at de kan blive gennemført.

Det er jo altsaa et negativt Resultat, vi er naaet til i Udvalget, men jeg er glad over, at vi er naaet til det Resultat, at vi er enige om at indstille Lovforslaget uforandret til Vedtagelse. Ønsket fra alle Sider om at opretholde Loven har ogsaa været en af de Grunde, der har bevirket, at vi har frafaldet Krav om Ændringer.

Hermed skal jeg paa hele Udvalgets Vegne anbefale Lovforslaget til Vedtagelse i dette høje Ting.

Justitsministeren (Rytter): Der var indenfor Udvalget meget stærk Stemning for at faa indført en Bestemmelse om, at en Dommer skulde være med ved Paakendelse af disse Sager, men ikke ved Forligsmægling. Naar nu dette Lovforslag er gennemført, vil Ministeriet i Overensstemmelse med de Løfter, jeg har givet i Udvalget, indhente de Oplysninger, man fandt var ønskelige, og Ministeriet vil da søge ved Forhandling